

Mirosław Wróbel

Oblubieniec

Kieleckie Studia Teologiczne 1/1, 33

2002

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Ks. Mirosław Wróbel – Lublin

ὁ γὰρ καρπὸς τοῦ φωτὸς ἐν πάσῃ ἀγαθωσύνῃ
καὶ δικαιοσύνῃ καὶ ἀληθείᾳ

*Owoc bowiem światłości we wszelkiej dobroci
i sprawiedliwości, i prawdzie (List do Efezjan 5, 9)*

Dla Księdza Profesora Józefa Kudasiewicza

OBLUBIENIEC

Spoglądając w horyzont rozumu i wiary
Otwierasz Księgę natchnioną
Drżącą ręką ku górze podnosisz kielich
Goryczą i żalem napełnione serce
Widzi jaśniej i głębiej
Odważnie wieścisz SŁOWEM
Nie szczędząc głów pustych i purpurowych
Zła nie nazywasz dobrem
Duchem odnawiasz świat
Między Lublinem uniwersytetu i Kielcami macierzy
Polska Jerozolima
Ukrzyżowana przez literę zysku i egoizmu
Spustoszona i schorowana
Walczy wciąż o powstanie z martwych
Niebo jaśniej nadzieją nieśmiertelną
Światłość rozbłyska
Jeszcze jedną księgę piszesz literą Ducha
Żniwujesz kłosem twórczości
Karmiąc Chlebem życia zgłodniałych pielgrzymów
Gdyby tak można było zatrzymać czas
Z Pawłem wyruszasz w jeszcze jedną podróż
Do ziemi mlekiem i miodem płynącej
Jeruzalem nadwiślańska zaprasza do marzeń
Nazaret białych brzoź wita rodzinie
Góra Oliwna bielą i czerwienią przyklaskuje w dłonie
Pustynia ideologii rozkwita oazą wiary
Pochylasz się w zadumie nad Biblią
Ukochaną do potu trudu
Wymodloną do misterium wiary
Badaną do wyżyn rozumu
Podajesz nam owoce Światłości
Oblubieńcze Dobroci Sprawiedliwości i Prawdy.

Mistrzowi – uczeń

Wiedeń, 15 sierpnia 2002 r.